



Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

6. Missa etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, fitque pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

missa voce, alia verò elatiore, in Missa pronunciarentur, instituit. Cæremoniae item adhibuit, ut mysticas benedictiones, lumina, thimiamata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostolica disciplina & traditione, quo & maiestas tanti Sacrificij commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis & pietatis signa ad rerum Altissimarum, que in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur,

Vide Sot. in 4. distinçt. 13. quæst. 2. art. 4. Alcín de diuinis officiis, sicut significent vestimenta Diego de Guzman de la excelencia del sacrificio de la ley Euangelica p. 2. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 33. litt. A. Jacob. de Graff. in aureis deci. p. 1. lib. 1. cap. 41. Bonac. de Sacram. dispu. 4. quæst. vñ 11. p. 20. cum seqq. Ragu. de Missa in Ecclesia quæst. 39. Serran. in exposit. Missa sacrosancta p. 1. De Altaris, Cereorum, sacrorum vaforum, ac vestium viu, antiquitate, & significacione, latè Fagundez. in quinque Ecclesiæ precepta, pract. 1. lib. 3. c. 22. & nouissime frater meus Simon Vaz Barbosa de significatio mysteriosæ officiij diuinij & sacrificij Missæ, vbi à cap. 12. cum multis seqq. plura de significacione vestrum sacrarum, & à cap. 30. de cæremonijs Missæ.

Missa etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, fitque pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

C A P V T VI.

Oparet quidem sacrosancta Synodus, & vt in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistie perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi huius sacrificij fructus vberior proueniret: nec tamen, si id non semper fiat,^a propterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, vt priuatas, & illicitas, damnat, sed probat, atque adeo commendat, siquidem illæ quoque Missæ verè communes censerit debent, partim, quod in eis populus spiritualiter communicet, partim vero, quod à publico Ecclesiæ ministro non pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus, qui ad corpus Christi pertinent, celebrentur.

Vide Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, pract. 1. lib. 3. num. 14. Ioann. Sanc. in soleatis disp. 30. num. 8. vbi colligit ex hoc decreto vberiore fructum ex sacramentali perceptione, quam de spirituali prouenire, & ex Valquez de Eucharist. disp. 212. num. 4. errorem putat in Fide assuerare, eodem effectus percipi ex Sacramento Eucharistie in voto, atque in re suscepito: addit non obstat quod supra sess. 13. cap. 8. dicatur suscipientes Sacramentum in voto fructum eius, & utilitatem sentire: est enim sensus quod fructum eius desiderij Sacramentum suscipiendo, & utilitatem sentiant; quod acutè obseruat Vasquez. loco citato ex Eucharistia quidem in voto nullus fructus percipitur, nisi fructus ipsius operis metitorum, scilicet de fidérī Eucharistie.

¶ **V**t singulis Missis fideles adstantes, &c.] Expressæ Concilium in præsentis supponit esse conuenientem, laudabilem, & consulfendem, vt quotidie Eucharistiam sumant Fideles, dum optat, vt in singulis Missis adstantes communient, quod sic intellexit facra Congreg. Cardinalium in declarata habetur vol. 4. deci. Ros., prout illam rescurrit Ioann. Sanc. in select. disp. 22. sub num. 19. & Hurtado de Sacramentis, como 2. tract. de Eucharist. disp. 9. difficult. 22. vers. Recensiones, in hac verba. Obstat Concilium Trident. Episcopo volenti prescribere certa tempora, vt dies Dominicos, quartam, & sextam feriam, quibus tantum liceat viris latice, coniugatis, negotiatoribus, & mulieribus etiam nos coniugatis sanctissimam Eucharistiam sumere etiam ob irreuerentiam, quam potest quotidiana huius Sacramenti sumptio in sua diocesi parere. Hoc fuit decisum in mense Ianuarii 1587. obstat, quia antiquis temporibus peracta consecratione omnes adstantes sumebant Eucharistiam. & ideo licetum est quotidie Eucharistiam sumere, cap. quotidie, de consecrat. distinçt. 1. Quare exhortandi sunt Fideles, ut sicut quotidie peccant, quotidie medicinam accipiant, cap. quoquecumque, de consecrat. distinçt. 2. Vnde multis ad id adducti auctoritatibus, & rationibus moti licetum esse, imo magis expeditis quotidie facram Eucharistiam suscipere illum, qui se paratum inuenient purum absque peccato, & in gratia, afferunt R. P. Philipp. Bern. ex Ordine Praemonstr. mei amicissimus in libro Conceptionis B. Virginis dist. 3. fol. 40. Anton. Ferret. en guia

del camino para Iesus p. 3. dñal. 5. fol. 801. Gabr. in canone Missæ lett. 87. lit. F. Labata in locis commun. verb. Eucharistia prop. 18.21. & 28. vbi reprehendit concionatores Communio ncm quotidianam diffundentes, Christoph. Moreno en Tornadas para el Cielo, torn. 4. cap. vii. in fine, Vinald. in candelab. auro tract. de Eucharist. num. 139. latè & docet Ioan. Sanc. in select. disp. 22. num. 7. cum seqq. Verum multo plures Doctores eius iudicent sicut quod communiter loquendo non expediens sit laicus quotidiana Communio, tum ob maximam reverentiam tanto Sacramento debitum, tum vt dignius, & denotius sumatur: quia tanta sumptionis illius frequenter ab eo, qui absque magna devotione & præparatione, (qualis regulariter non repertur in omnibus cuiuscunq[ue] status) illud sumit non congruit maxima reverentia tanto Sacramento exhibenda, vilesceret enim quodammodo ob tantam sumptionis frequentiam absque magna præparatione. Ita Sot. in 4. dist. 12. art. 10. conclus. 3. vbi quod non consuleret secularibus coniugatis, qui rei familiari inferunt, licet à peccatis mort. sint liberi, frequentius quam decimoquinto die ad sacram mensam accedere. Henriquez in summ. lib. 8. cap. 53. vbi approbat consilium de communicando femel in hebdomada, aut bis in mense, Fr. Emman. in summ. p. 1. cap. 65. in fine, vbi extendit ad femel in hebdomada, exceptis perfonis singularibus, que compararentur sanctæ Catherine, Vega in summ. p. 1. cap. 61. casu 2. e. en el espejo de Curas tom. 1. cap. 10. num. 169. & 170. vbi idem dicit Petr. de Ledesma p. 1. summ. tract. de Eucharist. cap. 14. conclus. 4. vbi idem serè tenet, Suar. romo 3. in 3. p. disp. 60. sect. 4. Vasquez. tom. de Eucharist. disp. 214. cap. 3. num. 27. idem fidentes, Petr. Ochagavia tract. 2. de Eucharist. quæst. 16. num. 4. Vilalob. in summ. tract. 7. diffic. 41. Ioan. de la Cruz. de Eucharist. dub. 6. conclus. 2. Bonacina de Sacram. disp. 49. 4. junio 2. num. 16. Filluc. tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 198. & seq. Posseum de officio Curas cap. 8. num. 10. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disp. 9. diffic. 22.

Ex hoc tex. colligit Ludou. Beia repons. casuum conscient. p. 4. casu 1. 4. vers. confirmatur hoc ex Concilio, quod feliciter quilibet Sacerdos potest Eucharistiam administrare, absque peccato sepius communicanti voluntarie, & ex deuotio-

^a Alioqui nec Fabianus deconfecrat. dist. 1. Et si non, nec Cœ. Elberti de cōfess. dist. 2. c. Omnis homo: nec 1. Tolte. c. 13. probat certis tātum temporibus communi- cantes.

deuotione. Vide S. Ambros. lib. 5. de Sacrament. c. 4. Egid. de ConincK de Sacrament. tom. 1. quest. 80. nu. 79. eum segg. Jacob. de Graff. de arbitr. confess. lib. 1. c. 30. Victorel. in notis ad Nauar. in man. cap. 41. pag. 110. Lorin. in Act. Apostol. cap. 2. vers. 32. pag. mihi 136. Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Eucharist. disp. 17. sect. 1. num. 1.

Causæ plures afferuntur ob quas præceptum sit Sacerdotibus, ut aquam vino in Calice offerendo miscerent.

C A P V T VII.

^a Carthag. c. 24. & Brac. car. 3. cap. 1. ex Cypriano lib. 1. epist. 5. b Apoc. 17.

Monet deinde sancta Synodus præceptum esse ^a ab Ecclesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offerendo miscerent, tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum etiam quia ^b latere eins aqua simul cum sanguine exierit. quod Sacramentum hac mixtione recolitur: & cum ^b aqua in Apocalypsi beati Ioannis populi dicantur, ipsius populi fidelis cum capite Christo unio repræsentatur.

Vide Gulielm. Durand. in rationali diuin. offic. lib. 4. cap. 30. S. Thom. in 3. p. quest. 74. art. 8. vbi Nogn. vers. sit igitur conclusio, Stephan. Durant. de ritibus Ecclesiæ lib. 2. cap. 17. Henr. in sum. lib. 9. cap. 47. §. 27. & 28. Viuald. in candel. aureo, vbi de Euchar. c. 10. num. 3. Iodoc. Cocc. in tom. 2. thesauri Catholici lib. 6. art. 14. Jacob. de Graff. in aureis decisi. p. 2. lib. 1. cap. 6. num. 17. Barthol. ab Angelis in examine Confess. dial. 4. §. 355. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 3. vers. altera quæsti. Petri. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 4. concl. 16. & 17. Vasq. in 3. part. disput. 176. num. 13. & disput. 179. num. 11. Moyses. in sum. Theolog. moral. tract. 3. cap. 2. num. 37. Egid. de ConincK de Sacrament. tom. 1. quest. 74. art. 6. num. 128.

Bonac. de Sacrament. disp. 4. quest. 2. puncto 4. nu. 4. Hombon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 4. c. 10. q. 85. & 86. & 87. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 3. lib. 2. cap. 4. quorum duo ultimo loco citati queruntur, vtrum aqua immediate in sanguinem Christi convertatur, & an si vinum vel aqua vino consecrato admisceatur, totum consecretur? nouissime Ioann. de Lugo tom. 1. tract. de venerabili Euchar. Sacramento disp. 4. sect. 2. & num. 22. Hurtado de Sacram. tom. 2. de Eucharistia disp. 2. difficult. 10. cum segg. vbi disputat, an expediens sit aquam vino consecrando miscere, & diffic. 11. vtrum aquam vino consecrando miscere sit necessarium necessitate præcepti, & diffic. 12. an mixtio aquæ.

Missa non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores.

C A P V T VIII.

¹ Missa quid, remissiuè.

² Missa celebrari non potest materna, & vulgari lingua.

^{Thren. 4.}
^{e ScR. 24 c. 7.}

ET si Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem: non tamen expedire visum est Patribus, ^a vt vulgari passim lingua celebraretur. Quamobrem retento vbiique cuiusque Ecclesiæ antiquo, & à sancta Romana Ecclesiæ, omnium Ecclesiarum matre, & magistra, probato ritu, ne oves Christi esuriant, neve parvuli panem petant, & non sit qui frangat eis: mandat sancta Synodus pastori bus, & singulis, curam animarum gerentibus, vt frequenter inter Missarum celebrationem, vel per se, vel per alios ex ijs que in Missa leguntur, aliquid exponant, ^a atque inter cætera sanctissimi huius sacrificij mysterium aliquid declarant, diebus præsertim Dominicis, & festis.

^{1.} **D**E expositione Missæ breuiter agit Jacob. de Graff.

^{in aureis decision. p. 1. lib. 4. cap. 47.}
^{2.} *a* *Vt vulgari passim lingua celebraretur.*] Materna, & vulgari lingua Missam celebrari non posse per hunc text. tenet Petr. Sot. lett. 15. de ceremon. Missæ. Cardin. Bellarmín. tom. 1. lib. 1. cap. 2. vers. propositio. Baldun. iun.

ad eundem sub verbo propositio, vers. probatur tertio, pag. mihi 13. Barthol. ab Anglo dialog. 5. de Missa §. 461. Azor. institut. moral. part. 1. libro 8. cap. 26. quest. 6. vers. verum. Bonac. de Sacrament. disput. 4. quest. ult. puncto 9. num. 36. Emman. de Valle de incantar. & en salm. opuse 1. sect. 2. cap. 6. num. 34.

De Sacrificio Missæ.

¹ *Sacrificium verum, & proprium offertur Deo in Missa, qui secus dixerit, anathema.*

² *Christus illis verbis, hoc facie in meam commemorationem, instituit, & ordinavit Apostolos Sacerdotes, vt ipsi aliquæ Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum.*

³ *Sacrificium Missæ est propitiatorium, & offerri debet pro viuis, & defunctis, pro peccatis, penit. & satisfactionibus, & alijs necessitatibus.*

⁴ *Per Missæ sacrificium non derogatur sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, qui secus dixerit, anathema.*

⁵ *Missæ celebrantur in honorem Sanctorum.*

⁶ *Canonem Missæ errorem continere si quis dixerit, anathema.*

⁷ *Missas in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse si quis dixerit, anathema.*

^a CA-